

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ (Μαρκ. 8, 34-38 και 9,1)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στη Βαλανιδούσα, στις 29/3/1992)

Ας σεβαστούμε τον κόπο του Χριστού για μας

Σήμερα, στη μέση της Σαρακοστής, η Εκκλησία μάς καλεί να προσκυνήσουμε τον Σταυρό του Χριστού, για να θυμηθούμε ότι ο Χριστός απέθανε στον Σταυρό για μας. Για να μας ελευθερώσει από την αμαρτία και από τον αιώνιο θάνατο. Αν το καταλάβουμε αυτό, θα αξιωθούμε την ημέρα της Δευτέρας Παρουσίας, να σταθούμε εκ δεξιών Του, να κληρονομήσουμε την αιώνια ζωή και να ακούσουμε τα λόγια Του: «δεύτε, οι ευλογημένοι του Πατρός μου, κληρονομήσατε την ητοιμασμένην υμίν βασιλείαν από καταβολής κόσμου».

Αν λοιπόν ο Χριστός, πέθανε επάνω στον Σταυρό για να σώσει εμάς, -όχι τον εαυτό Του, αυτός ήταν Θεός- από την αμαρτία, εμείς τι πρέπει να κάνουμε για να σωθούμε από την αμαρτία; Πόσο πρέπει και εμείς να είμαστε πρόθυμοι, να κάνουμε ο,τι επιβάλλεται, για να ελευθερωθούμε από την αμαρτία;

Είναι, λογικό να λέει ένας άνθρωπος: «Βρε παιδάκι μου βαρύ πράγμα είναι να νηστεύεις»; Μα ο Χριστός, ημέρα Παρασκευή, σταυρώθηκε και υπέφερε, όσα δεν μπορεί να τα φανταστεί μυαλό ανθρώπου για σένα και εσύ δεν μπορείς να νηστέψεις λίγο την Παρασκευή; Για να Τον τιμήσεις και να Του πεις: «Ελέησέ με Χριστέ μου, αναγνωρίζω και καταλαβαίνω τι έκανες για μένα!»

Ακούς, ότι ένας μαθητής Του, ημέρα Τετάρτη, λίγο πριν από τον Σταυρό, Τον πρόδιδε. Και εσύ δεν φοβάσαι μήπως προδώσεις τον Χριστό κάποια ώρα, και χάσεις ποιόν άλλον; Τον εαυτό σου! Και δεν κάνεις μια ταπεινή προσευχή, να πεις: «Χριστέ μου αξίωσέ με να φοβούμαι μη Σε προδώσω, και βοήθα με να νηστεύω και εγώ την Τετάρτη, που νηστεύομε, μόνο και μόνο για να μας προφυλάξεις από το να καταντήσουμε να Σε προδώσουμε!».

Η αθάνατη ψυχή μας... Τι πιο πολύτιμο;

Λέει ένας από τους Αγίους Πατέρας: «Έχουμε μια ζωή. Έχουμε και μια ψυχή. Η ζωή αυτή, όταν τελειώσει, τελίωσε. Δεύτερη φορά επάνω στην γη δεν θα ζήσουμε ποτέ. Αυτή, λοιπόν, την ζωή πρέπει να την αξιοποιήσεις. Γιατί πράγμα να την αξιοποιήσεις; Για την ψυχή σου, που είναι αιώνια. Όταν θαρθεί η ανάσταση των νεκρών, να αξιωθείς να αναστηθείς, εκ δεξιών του Χριστού. Γιατί;

Γιατί άμα χάσεις την ψυχή σου, που είναι μια, τι θα σου μείνει;»

Φοβόμαστε, μήπως χάσουμε μικροπράγματα εδώ στην γη. Και μας είναι οδυνηρό να χάσουμε κάτι. Γιατί; Γιατί κοπιάζουμε να τα αποκτήσουμε. Για φανταστείτε να χάσει κανείς την υγεία του. Για φανταστείτε να χάσει, όχι μόνο την υγεία του, αλλά ολόκληρο τον εαυτό του. Τι τα θέλει τα σπίτια τα αυτοκίνητα και οτιδήποτε άλλο έχει αποκτήσει; Λέει το τροπάριο: «επελθών γαρ ο θάνατος, ταύτα πάντα εξηφάνισται» Για τους άλλους ναι, κάτι είναι. Για σένα δεν υπάρχουν πια.

Αλλά η ψυχή είναι χίλιες φορές προτιμότερη από αυτά, γιατί είναι ο ίδιος ο εαυτός σου.

Έχουμε μια ψυχή. Αν την χάσουμε τι θα μας ωφελήσει;

Ακούσατε το Ευαγγέλιο; «Τι θα ωφελήσει τον άνθρωπο αν κερδίσει ολόκληρο τον κόσμο, αλλά χάσει την ψυχή του; Τι θα δώσει ο άνθρωπος αντάλλαγμα για την ψυχή του;» Τι θα πάρει αντάλλαγμα για την ψυχή του; Λίγη διασκέδαση; Λίγη πλεονεξία; Λίγη κακία; Τι θα του μείνει; Πότε θα του μείνει; Εδώ σε τρώει η κακία, όταν την έχεις. Φαντάσου να την κουβαλήσεις και στην Βασιλεία των ουρανών την αιώνια.

Ε, τότε θα γίνει η χειρότερη καταδίκη σου.

Αυτό μας λέει η εορτή της Σταυροπροσκυνήσεως. Ο Χριστός έκανε τόσα για σας, για την σωτηρία σας. Κάνετε και εσείς κάτι! Κάνετε προσευχή, πηγαίνετε στην εκκλησία, εξομολογηθείτε, κοινωνήστε, νηστέψτε, προσέξτε λίγο την ζωή σας, έχετε αγάπη στην καρδιά σας· δεν θέλει πολλά πράγματα. Τι έλεγε το Ευαγγέλιο που διαβάζουμε την Κυριακή των Απόκρεω; «Επίνασα και εδώκατέ μοι φαγείν, εδίψησα, και εποτίσατέ με, ήμουν άρρωστος ήρθατε και με είδατε» Τι πράγματα είναι αυτά; Πολλά; Λίγα είναι, τίποτα δεν είναι. Καλοσύνη θέλει ο Θεός, συναίσθηση θέλει, δεν ζητά μεγάλες θυσίες. Να Τον επικαλούμεθα, να προσπαθήσουμε να Τον βάλλουμε στην καρδιά μας, να κυβερνάει την ζωή μας. Αυτό θέλει.

Όαση πνευματική

Αλλά η σημερινή Κυριακή έχει και έναν άλλο σκοπό. Η πνευματική ζωή είναι δύσκολη. Και η περίοδος της Μεγάλης Σαρακοστής, επειδή έχουμε και τη νηστεία, μας φαίνεται ακόμα πιο δύσκολη. Λέμε καμιά φορά: «Πάλι νηστικοί θα μείνομε. Θα λιποθυμήσουμε στον δρόμο. Τι θα κάνομε;» Και λιποψυχούμε. Από πού θα πάρουμε δύναμη;

Όταν περπατάμε στο λιοπύρι και δούμε ένα δέντρο που έχει ίσκιο, το θεωρούμε μεγάλη ανακούφιση. Τρέχουμε στον ίσκιο, ξεϊδρώνουμε, ανασαίνουμε, παίρνουμε καινούργια δύναμη για τον δρόμο μας. Έτσι είναι και η προσκύνηση του Τιμίου Σταυρού. Δροσίζει την ψυχή μας.

Από τι την δροσίζει; Από τον καύσωνα των λογισμών μας.

Γιατί η λιγοψυχία, για τον αγώνα που κάνουμε για την ψυχή μας, είναι ο χειρότερος καύσωνας και προέρχεται από τους λογισμούς μας, μόνο.

Έπαθε κανείς τίποτε, όταν νήστεψε Τετάρτη και Παρασκευή;

Έπαθε κανείς τίποτα, όταν γονάτισε λιγάκι το βράδυ στην προσευχή του και παρακάλεσε τον Θεό;

Έπαθε κανείς τίποτα, πηγαίνοντας στην εκκλησία, αντί να κάθεται στο καφενείο; Βέβαια στην εκκλησία στάθηκε σιωπηλός, και όρθιος. Στο καφενείο θα ήταν στρογγυλοκαθισμένος και θα φλυαρούσε. Έπαθε όμως κανείς τίποτε;

Αντιθέτως, όχι μόνο δεν έπαθε, αλλά αισθάνεται την ζωή του να ομορφαίνει, να δροσίζεται. Γιατί όταν μεσ' στην καρδιά σταλάξει μια σταγόνα ελπίδα, μια σταγόνα παρηγοριά, μια σταγόνα καλοσύνη, μια σταγόνα υπομονή, πόσο ομορφαίνει η ζωή!

Όλοι το καταλαβαίνουμε ότι με αυτά ομορφαίνει η ζωή!

Και τώρα, η εκκλησία μάς δείχνει τον Τίμιο Σταυρό, και λέγει: «Θυμάστε πόση υπομονή είχε ο Χριστός επάνω στον Σταυρό; Πόση αγάπη, ώστε να συγχωρεί εκείνους που Τον σταύρωσαν; Και να λέει γι' αυτούς: «Πάτερ, άφες αυτοίς», συγχώρεσέ τους;»

Πόση παρηγοριά παίρνουμε! Αλλά και πόση δύναμη!

Γιατί δύναμη;

Γιατί θυμόμαστε, ότι με τον Σταυρό ο Χριστός τσάκισε τον σατανά!

Κατέβηκε με τον Σταυρό στον Άδη και διέλυσε τον Άδη. Και ανέστησε τους νεκρούς. Και όταν σείσθηκε η γη, άνοιξαν τα μνήματα βγήκαν οι Άγιοι και πήγαν στην Αγία Πόλη, Ιερουσαλήμ και κουβέντιασαν με τους ανθρώπους. Τι ήταν αυτό;

Σημείο ότι κάποια άλλη φορά θα σαλπίσει ένας Άγγελος και θα φανεί στον ουρανό ο Τίμιος Σταυρός, η σημαία της νίκης του Χριστού, και όλοι όσοι είναι στα μνήματα, θα σηκωθούν και θα Τον προϋπαντήσουν, τότε που θα έρχεται από τον ουρανό. Μαζί με όσους θα ζουν τότε με την σάρκα τους και με το αίμα τους.

Τι πιο μεγάλη ανακούφιση, από το να θυμάται κανείς αυτή την νίκη του Χριστού! Γι' αυτό σήμερα θα βάλουμε τον Τίμιο Σταυρό να τον ασπαστούμε, για να συνειδητοποιήσουμε αυτά τα λόγια, αυτή την πίστη, που δροσίζει, διάνοια, καρδιά και ευφραίνει ολόκληρο τον εαυτό μας.

Κάνε σωστά το Σταυρό σου

Ένας άνθρωπος όταν πέθανε, λέει μια ιστορία, έφτασε στην πόρτα του Παραδείσου. Επειδή ήταν καλός του άνοιξαν. Μπήκε μέσα και τον υποδέχτηκαν. Αλλά εκεί έπαθε ένα σοκ. Βλέπει τους Αγίους και κρυφογελούσαν. «Μα τι κάνουν; Για ποιόν γελάνε;» σκέφτηκε.

Δεν άργησε να καταλάβει, ότι γελούσαν εις βάρος του. Και όχι μόνο οι Άγιοι που είχαν πεθάνει νήπια, και σαν παιδάκια ήταν φυσικό να γελάνε πιο εύκολα, αλλά είδε και μεγάλους Αγίους να γελάνε. Είδε και τους Αγγέλους να γελάνε.

«Άγγελοι», λέει, «να γελάνε εις βάρος μου, κάτι κακό γίνεται». Οπότε, γυρίζει στον Άγγελο, που τον οδηγούσε στο θρόνο του Χριστού και του λέει: «Βλέπω ότι γελάνε εις βάρος μου, όλοι οι Άγιοι. Τι έχω κάνει τέλος πάντων; Τι βλέπουν επάνω μου;»

Παίρνει ένα πνευματικό καθρέφτη ο άγγελος, τούτοι οι καθρέφτες που έχουμε εμείς, δεν θα το έδειχναν, και του κάνει: «Κοίταξε το πρόσωπό σου και θα καταλάβεις».

Κοιτάζει και τι να δει. Πάνω στο πρόσωπό του και γενικά στο σώμα του, ζωγραφισμένους σταυρούς, αλλά τι σταυρούς; Όλοι στραβοί και ανάποδοι.

-Όπως έκανες τον σταυρό σου, του λέει ο άγγελος, στην επίγεια ζωή σου, έτσι ζωγραφίστηκαν οι σταυροί πάνω σου. Γι' αυτό γελάνε οι Άγιοι.

Τι θέλουμε να πούμε; Ξεχνάμε, ότι όλα πρέπει να τα κάνουμε με ευλάβεια. Και θα γονατίσουμε με ευλάβεια, και θα μιλήσουμε στο Θεό με ευλάβεια, και θα πούμε το όνομα του Χριστού με ευλάβεια, και θα κάνουμε και τον σταυρό μας με ευλάβεια, φέρνοντας τα τρία δάχτυλα ενωμένα στο μέτωπο, στην κοιλιά, στον δεξιό ώμο και στον αριστερό ώμο. Ποτέ δεν θα τον κάνουμε πρόχειρα και αδιάφορα.

Γιατί τότε θα γραφτεί στο πρόσωπό μας ένα στραβό πράγμα, που όταν το βλέπουν οι Άγιοι, έστω και αν είναι ο Απόστολος Πέτρος και άλλοι μεγάλοι Άγιοι, θα γελάνε εις βάρος μας.

Βέβαια, μας λείπει η ιστορία, δεν εμποδίστηκε ο καλός άνθρωπος να πάει στην Βασιλεία του Θεού, αλλά είχε πάνω του κάτι που τον ρεζίλευε.

Εμείς ας φροντίσουμε να διορθώνουμε και τις παραμικρές ελλείψεις μας. Να γίνουμε, όσο μπορούμε καλλίτεροι χριστιανοί και να δείχνουμε με όλα ότι αγαπάμε, σεβόμαστε και τιμάμε τον Χριστό για ό,τι έκανε για μας. Αμήν.-